Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

15 април 2021 година*

„Преюдициално запитване — Закрила на географски указания и наименования за произход на селскостопански продукти и храни — Регламент (ЕС) № 1151/2012 — Член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея — Член 53, параграф 2, първа алинея — Изменение на продуктовата спецификация — Корнишони от Шпреевалд (Германия) „Spreewälder Gurken (ЗГУ)“ — Изменения, които не са несъществени — Процедура по възражение — Възражение срещу заявлението за изменение — Жалба срещу решението, с което се уважава това заявление — Понятието „законен интерес“

По дело C-53/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 19 декември 2019 г., постъпил в Съда на 3 февруари 2020 г., в рамките на производство по дело

Hengstenberg GmbH & Co. KG

срещу

Spreewaldverein eV,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: M. Vilaras, председател на състава, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin (докладчик) и K. Jürimäe, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Spreewaldverein eV, от D. Terheggen, Rechtsanwalt,

– за гръцкото правителство, от E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou и M. Tassopoulou, в качеството на представители,

– за френското правителство, от A.-L. Desjonquères и C. Mosser, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

– за австрийското правителство, от A. Posch, J. Schmoll и C. Drexel, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от M. Konstantinidis, B. Hofstötter и I. Naglis, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея във връзка с член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Hengstenberg GmbH & Co. KG и Spreewaldverein eV — сдружение, в което участват всички производители на корнишони „Spreewälder Gurken (ЗГУ)“ (корнишони от Шпреевалд, Германия), за които е регистрирано защитено географско указание, като поводът за спора е заявление за изменение на спецификацията на този продукт, подадено до Deutsches Patent- und Markenamt (Германско патентно ведомство, Германия) (наричано по-нататък „DPMA“).

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕИО) № 2081/92

3 Член 7, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 208, 1992 г., стр. 1) предвижда:

„Всяко физическо или юридическо лице, което има правен интерес, може да възрази срещу предложената регистрация чрез изпращане на мотивирано възражение до компетентния орган на държавата членка, в която има местожителство или седалище. Компетентният орган приема необходимите мерки, за да вземе предвид тези забележки или възражение в определения срок“.

Регламент (ЕО) № 510/2006

4 Член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 2006 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114) гласи следното:

„Всяко физическо или юридическо лице, което има правен интерес, местожителство или седалище в държава членка, различна от тази, която кандидатства за регистрация, или в трета страна, може също да възрази срещу предложената регистрация чрез изпращане на мотивирано възражение.

[…]“.

Регламент № 1151/2012

5 Съображения 17—20 и 39 от Регламент № 1151/2012 гласят:

„(17) Обхватът на наименованията за произход и географските указания следва да се ограничи до продукти, за които съществува вътрешноприсъща връзка между характеристиките на продукта или храната и географския произход. Включването в настоящата схема само на определени видове шоколад като захарни изделия е неправилно и следва да бъде коригирано.

(18) Конкретните цели на защитата на наименованията за произход и географските указания са да се осигурят справедливи приходи за земеделските стопани и производители съобразно качествата и характеристиките на даден продукт или начина му на производство и да се предостави ясна информация за продукти със специфични характеристики, свързани с географския произход, като с това ще се даде възможност на потребителите да правят по-информиран избор при покупка.

(19) Осигуряването на еднакво спазване на цялата територия на [Европейския съюз] на правата на интелектуална собственост, свързани със защитените наименования в Съюза, е приоритетна цел, която може да бъде постигната по-ефективно на равнището на Съюза.

(20) Рамка на Съюза, която защитава наименованията за произход и географските указания, като предвижда включването им в регистър, спомага за разработването на тези инструменти, тъй като произтичащият от това по-еднакъв подход обезпечава лоялна конкуренция между производителите на продукти, които притежават такива указания, и повишава доверието на потребителите към продуктите. Следва да се предвиди разпоредба за разработването на наименования за произход и географски указания на равнището на Съюза и за насърчаване на създаването на механизми за защитата им в трети държави в рамките на Световната търговска организация (СТО) или на многостранни и двустранни споразумения, като по този начин се допринесе за признаването на качеството на продуктите и на техния производствен модел за фактор, който носи добавена стойност.

[…]

(39) С цел да се предотврати създаването на условия за нелоялна конкуренция, всеки производител, включително производител от трета държава, следва да може да използва регистрирано наименование на храна с традиционно специфичен характер, при условие че въпросният продукт отговаря на изискванията на съответните спецификации и производителят е включен в система за проверки. За произведени в Съюза храни с

традиционно специфичен характер символът на Съюза следва да бъде указан на етикета и следва да бъде възможно да бъде свързан с означението „храна с традиционно специфичен характер“.

6 Член 1 от този регламент е озаглавен „Цели“ и параграф 1 от него предвижда:

„Настоящият регламент има за цел да помогне на производителите на селскостопански продукти и храни да информират купувачите и потребителите относно характеристиките на продуктите и спецификите на селскостопанското производство на тези продукти и храни, като така се осигурява:

а) лоялна конкуренция за земеделските стопани и производителите на селскостопански продукти и храни, които имат добавящи стойност характеристики и специфики;

б) наличието на надеждна информация относно тези продукти, която е на разположение на потребителите;

в) зачитане на правата върху интелектуалната собственост; и

г) целостта на вътрешния пазар.

Целта на мерките, установени в настоящия регламент, е да се подкрепят селскостопанските и преработвателните дейности, както и системите за селскостопанско производство, свързвани с висококачествени продукти, като по този начин се допринася за осъществяване на целите на политиката за развитие на селските райони“.

7 Член 5, параграф 2 от посочения регламент гласи следното:

„За целите на настоящия регламент „географско указание“ е наименование, което идентифицира продукт:

а) с произход от специфично място, регион или държава;

б) чието качество, репутация или други характеристики се отдават предимно на неговия географски произход; и

в) на който поне един етап от производствения процес се осъществява в определения географски район“.

8 Член 10, параграф 1 от същия регламент предвижда:

„1. Мотивирано възражение съгласно посоченото в член 51, параграф 2 се приема само ако е получено от [Европейската комисия] в рамките на срока, установен в посочения параграф и ако:

а) показва, че изискванията, посочени в член 5 и член 7, параграф 1, не са спазени;

б) показва, че регистрацията на предложеното наименование би била в противоречие с член 6, параграфи 2, 3 или 4;

в) показва, че регистрацията на предложеното наименование би застрашила съществуването на изцяло или отчасти идентично наименование или марка или съществуването на продукти, които са били законно на пазара за период от поне пет години преди датата на публикацията, предвидена в член 50, параграф 2, буква а); или

г) предоставя подробности, на основата на които може да се заключи, че наименованието, за което се иска регистрация, е родов термин“.

9 Член 49 от Регламент № 1151/2012 е озаглавен „Подаване на заявление за регистрация на наименование“ и параграфи 2—4 от него гласят:

„2. Когато заявлението по схемата, установена в дял II, се отнася до географски район в държава членка или когато заявлението по схемата, установена в дял III, е изготвено от група, установена в държава членка, то се адресира до органите на тази държава членка.

Държавата членка проучва заявлението по подходящ начин, за да провери дали е обосновано и дали отговаря на условията на съответната схема.

3. Като част от проверката по параграф 2, втора алинея от настоящия член, държавата членка открива национална процедура по предявяване на възражение, която осигурява подходящо оповестяване на заявлението и която предвижда разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейната територия, да може да подаде възражение по това заявление.

Държавата членка разглежда приемливостта на възраженията, получени съгласно установената в дял II схема, във връзка с критериите, посочени в член 10, параграф 1, или допустимостта на възраженията, получени съгласно установената в дял III схема, във връзка с критериите, посочени в член 21, параграф 1.

4. Ако след оценката на всички получени възражения съответната държава членка смята, че изискванията на настоящия регламент са изпълнени, тя може да вземе благоприятно решение и да подаде документацията на заявлението до Комисията. В такъв случай тя информира Комисията за допустимите възражения, получени от физическо или юридическо лице, което законно е пуснало на пазара въпросните продукти, като е използвало съответните наименования непрекъснато в продължение на поне пет години преди датата на оповестяването, посочено в параграф 3.

Държавата членка взема мерки нейното благоприятно решение да получи публичност и прави необходимото всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес, да има възможност да обжалва.

[…]“.

10 Член 51 от този регламент е озаглавен „Процедура по предявяване на възражения“ и параграф 1 от него предвижда:

„В рамките на три месеца, считано от датата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, органите на държава членка или на трета държава, или всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено в трета държава, могат да подадат уведомление за възражение до Комисията.

Всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава в държава членка, различна от тази, от която е подадено заявлението, може да подаде уведомление за възражение до държавата членка, в която е установено, в рамките на срок, който позволява подаването на възражение в съответствие с първа алинея.

[…]“.

11 Член 53, параграфи 1 и 2 от посочения регламент гласи:

„1. Група със законен интерес може да подаде заявление за одобрение на изменение в спецификацията на даден продукт.

В заявлението се описват исканите изменения и се излагат основанията за тях.

2. Когато изменението включва едно или повече изменения в спецификацията, които не са несъществени, заявлението за изменения следва процедурата, посочена в членове 49—52.

[…]

За да се разглежда дадено изменение като несъществено в рамките на схемата за качество, описана в дял II, то отговаря на следните условия:

[…]

г) не засяга определения географски район; […]

[…]“.

Германското право

12 В германското право редът и условията за участието на лицата, които имат „законен интерес“, в процедурата за регистрация на защитени географски указания и в процедурата по заявления за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукти, обозначени с такива указания, са уредени в член 130, параграф 4, второ изречение и в член 133, второ изречение във връзка с член 132, параграф 1 от Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Markengesetz) (Закон за защита на марките и другите знаци) от 25 октомври 1994 г. (BGBl. 1994 I, стр. 3082, наричан по-нататък „MarkenG“).

13 Съгласно предоставените от запитващата юрисдикция сведения член 130, параграф 4, второ изречение от MarkenG предвижда, че всяко лице, което има „законен интерес“ и е установено или пребивава на територията на Германия, може да подаде възражение срещу заявлението за регистрация на защитено географско указание пред DPMA в срок от два месеца, считано от публикуването на заявлението.

14 Освен това съгласно тези сведения член 132, параграф 1 от MarkenG, който препраща към член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1151/2012, предвижда, че член 130, параграф 4, второ изречение от MarkenG се прилага съответно за заявленията за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукти, обозначени със защитено географско указание.

15 Освен това запитващата юрисдикция пояснява, че съгласно член 133, второ изречение във връзка с член 132, параграф 1 от MarkenG, ако в съответствие с член 130, параграф 5, първо изречение във връзка с член 132, параграф 1 от MarkenG DPMA приеме решение, в което установява, че заявлението за изменение на спецификацията отговаря на изискванията на Регламент № 1151/2012 и на разпоредбите, приети за неговото прилагане, право да обжалват това решение имат лицата, които са предявили възражение срещу заявлението в установения срок или чийто „законен интерес“ е засегнат от посоченото решение поради изменението, публикувано съгласно член 130, параграф 5, четвърто изречение от MarkenG.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

16 От 19 март 1999 г. наименованието „Spreewälder Gurken (ЗГУ)“ е вписано като защитено географско указание за непреработени или преработени „плодове, зеленчуци и зърнени култури“ във водения от Комисията регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания.

17 На 18 февруари 2012 г. Spreewaldverein подава заявление за изменение на спецификацията на съответния продукт в DPMA, като иска изменение във връзка с метода за производство на тези корнишони, по-специално с оглед на използването на някои добавки за храни.

18 Това заявление за изменение е публикувано на 22 август 2014 г., след което Hengstenberg подава възражение срещу него на 16 октомври 2014 г.

19 С решение от 10 септември 2015 г. DPMA установява, че посоченото заявление за изменение на спецификацията е в съответствие с Регламент № 1151/2012.

20 Hengstenberg обжалва това решение пред Bundespatentgericht (Федерален патентен съд, Германия), който отхвърля жалбата с мотива, от една страна, че Hengstenberg не е доказало, че има „законен интерес“ по смисъла на член 133, второ изречение във връзка с член 132, параграф 1 от MarkenG, и от друга, че при всички положения жалбата е неоснователна. Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) обаче допуска обжалването на решението му пред запитващата юрисдикция.

21 Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) смята, че трябва да се прави разграничение между две хипотези в зависимост от това дали се подава възражение срещу заявление за регистрация на защитено географско указание или срещу заявление за изменение на спецификацията на продукт, обозначен с такова указание, като според него във втората хипотеза лицата, които не са установени в съответния географски район и нямат право да използват защитеното наименование, нямат необходимия „законен интерес“. Той смята, че нито търговията с продукти, които са обозначени със защитено географско указание, нито общото състояние на пазара и на конкуренцията може да обосноват такъв „законен интерес“.

22 Bundespatentgericht (Федерален патентен съд) заключава, че предполагаемото обезценяване на защитеното географско указание или увреждането на репутацията или доброто име на съответния продукт вследствие на изменение на неговата спецификация може да засегне само производителите, установени в района на географския произход.

23 Сезиран с касационна жалба срещу решението на Bundespatentgericht (Федерален патентен съд), Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) посочва, съгласно националното законодателство за прилагането на Регламент № 1151/2012, че право да обжалват решение, с което се установява, че заявлението за изменение на спецификацията отговаря на изискванията на този регламент, имат всички лица, които са предявили възражение срещу заявлението за изменение в установения срок или чийто „законен интерес“ е засегнат от решението, с което се уважава посоченото заявление.

24 Според запитващата юрисдикция употребеното в член 49, параграф 4, втора алинея от Регламент № 1151/2012 понятие „законен интерес“, какъвто трябва да има всяко лице, подало жалба срещу решението за уважаване на заявление за изменение на спецификацията, което не е несъществено, понастоящем не е определено в правото на Съюза.

25 Освен това запитващата юрисдикция отбелязва, че националните съдилища трябва да се произнасят по законосъобразността на заявлението за изменение на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, като прилагат същите условия за контрол като предвидените за всеки окончателен акт, който е приет от същия национален орган и може да накърни правата, които трети лица черпят от правото на Съюза.

26 Според нея при това положение се поставя въпросът дали в процедурата по заявление за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, всяко физическо или юридическо лице, за което е настъпила действителна или потенциална, стига да не е съвсем невероятна, икономическа последица, може да обоснове наличието на „законен интерес“, необходим за предявяването на възражение срещу такова заявление или за обжалване на решението за уважаване на последното, тъй като толкова широка дефиниция може да бъде в противоречие с изискването за законност на такъв интерес и не позволява да се ограничи в достатъчна степен съответното право на възражение и обжалване.

27 В този контекст запитващата юрисдикция иска да се установи дали понятието „законен интерес“ трябва да се тълкува в смисъл, че такъв интерес могат да докажат само операторите, които произвеждат продукти или храни, сходни на тези, за които е регистрирано защитеното географско указание. Освен това тя счита, че за определянето на групата от оператори, които може да обосноват наличието на „законен интерес“, би могло да се използва критерият за конкретното конкурентно отношение.

28 Противно на Bundespatentgericht (Федерален патентен съд), запитващата юрисдикция смята, че фактът, че даден производител е установен в съответния географски район, не трябва да се разглежда като решаващия критерий, за да може дадено лице да обоснове наличието на законен интерес да предяви възражение срещу заявление за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, тъй като и от конкурентните производители, които не са установени в този географски район, трябва да може да се изисква да спазват спецификацията, когато изменението, което не е несъществено, поражда опасността качеството или доброто име на продукта вече да не се дължат на географския произход в противоречие с член 5, параграф 2 от Регламент № 1151/2012.

29 На последно място, според запитващата юрисдикция самият текст на Регламент № 1151/2012 не е в подкрепа на схващането, че понятието „законен интерес“ трябва да се тълкува различно в рамките на процедурата за регистрация на защитено географско указание и в рамките на процедурата по заявление за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен с такова указание.

30 При това положение Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Може ли в процедурата по изменение на спецификацията, което не е несъществено, всяко физическо или юридическо лице, за което е настъпила действителна или потенциална, стига да не е съвсем невероятна, икономическа последица, да обоснове наличието на необходимия за предявяване на възражение срещу заявлението или за обжалване на благоприятното решение по заявлението законен интерес по смисъла на член 53, параграф 2, първа алинея във връзка с член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент № 1151/2012?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Имат ли в процедурата по изменение на спецификацията, което не е несъществено, законен интерес по смисъла на член 53, параграф 2, първа алинея във връзка с член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент № 1151/2012 (само) оператори, които произвеждат продукти или храни, сходни на произвежданите от операторите, за които е регистрирано защитено географско указание?

3) При отрицателен отговор на втория въпрос:
   а) Следва ли за целите на изискванията относно законния интерес по смисъла на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент № 1151/2012 да се прави разграничение между процедурата по регистрация съгласно членове 49—52 от Регламент № 1151/2012, от една страна, и процедурата по изменение на спецификацията съгласно член 53 от Регламент № 1151/2012, от друга страна, и
   б) поради това имат ли в процедурата по изменение на спецификацията, което не е несъществено, законен интерес по смисъла на член 53, параграф 2, първа алинея във връзка с член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент № 1151/2012 само производители, които произвеждат или конкретно възнамеряват да произвеждат в географския район продукти, които отговарят на продуктовата спецификация, така че „не-местните“ оператори поначало нямат право да се позовават на законен интерес?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

31 С първия въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали понятието „законен интерес“ по смисъла на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея във връзка с член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1151/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че в процедурата по заявления за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, всяко физическо или юридическо лице, за което е настъпила действителна или потенциална, стига да не е съвсем невероятна, икономическа последица от поисканите изменения, може да обоснове наличието на „законен интерес“, необходим за предявяване на възражение срещу подаденото заявление за изменение или за обжалване на решението за уважаване на това заявление.

32 Като начало следва да се припомни, че по силата на препращането в член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1151/2012 за заявленията за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, каквото е разглежданото в главното производство заявление, се прилага същата процедура като тази за регистрация на защитено географско указание (вж. в този смисъл решение от 29 януари 2020 г., GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, т. 29), поради което понятието „законен интерес“ по смисъла на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея във връзка с член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1151/2012 трябва да се тълкува по един и същи начин независимо дали образуваната процедура е процедура за регистрация на защитено географско указание или процедура по заявление за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен с такова указание.

33 Що се отнася до тълкуването на понятието „законен интерес“ по смисъла на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея във връзка с член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1151/2012, следва да се отбележи, че това понятие не е определено в тези разпоредби, нито в която и да било друга разпоредба от този регламент.

34 Безспорно е обаче, че при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза следва да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част, както и генезисът на тази правна уредба.

35 Що се отнася, на първо място, до текста на член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея от Регламент № 1151/2012, както и на член 53, параграф 2, първа алинея от него, видно от тези разпоредби, право да подаде възражение или да обжалва има „всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес“.

36 Макар употребата на понятието „законен интерес“ да не указва какъв критерий трябва да се вземе предвид, за да се определи кръгът на лицата, които могат в националната процедура по възражение да упражнят правото да предявят възражение срещу регистрацията на защитено географско указание или срещу заявленията за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен с такова указание, добавянето на израза „всяко физическо или юридическо лице“ в посочените разпоредби все пак навежда на мисълта, че волята на законодателя не е била този кръг да има тесен обхват. От този текст обаче ясно личи, че такъв „законен интерес“ нямат само операторите, които произвеждат продукти или храни, сходни на произвежданите от операторите, чиито продукти са обозначени със съответното защитено географско указание, нито пък само последните производители, за разлика от всички останали производители.

37 На второ място, що се отнася до контекста, следва да се припомни, че Регламент № 1151/2012 въвежда система на разпределение на правомощията, в смисъл че по-конкретно Комисията може да вземе решение за регистриране на дадено наименование като защитено географско указание само ако съответната държава членка е подала до нея заявление за тази цел и че такова заявление може да бъде подадено само ако държавата членка е проверила, че то е обосновано. Тази система на разпределение на правомощията се обяснява по-специално с факта, че регистрацията на защитено географско указание предполага проверка дали са спазени определен брой условия, което изисква до голяма степен задълбочени познания относно специфични за съответната държава членка обстоятелства, които обстоятелства компетентните органи на тази държава могат да проверят най-добре (вж. в този смисъл решение от 29 януари 2020 г., GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, т. 24 и цитираната съдебна практика).

38 Освен това, видно от член 49, параграф 3 и параграф 4, втора алинея от Регламент № 1151/2012, държавата членка трябва да провери допустимостта на възражението с оглед на основанията, посочени в член 10, параграф 1 от този регламент. В това отношение в буква в) от тази разпоредба е предвидено, че възражението е допустимо, ако показва, че регистрацията или изменението на предложеното наименование биха застрашили съществуването на наименование или по-ранна марка или съществуването на продукти, които са били законно на пазара за период от поне пет години преди датата по член 50, параграф 2, буква а) от посочения регламент.

39 Ето защо от посоченото по-горе следва, че доколкото контролът по отношение на заявлението за регистрация или за изменение, което не е несъществено, на защитено географско указание се упражнява главно от съответната държава членка, е особено необходимо да се предостави широка възможност на физическите или юридическите лица, които може да се ползват или, обратно, да пострадат от икономическа гледна точка от регистрацията или изменението, което не е несъществено, на спецификацията на даден продукт, да подадат възражение съответно срещу регистрацията или изменението, за да може доводите им да бъдат разгледани в националната процедура по възражение.

40 На трето място, в подкрепа на това тълкуване са и целите, преследвани с Регламент № 1151/2012.

41 От една страна, видно от член 1, параграф 2 във връзка със съображения 17, 18 и 20 от Регламент № 1151/2012, с последния се цели да бъдат създадени схеми за качество, които допринасят за признаването на качеството на продуктите и на техния производствен модел за фактор, който носи добавена стойност.

42 От друга страна, видно от член 1, параграф 1 във връзка със съображения 20 и 39 от посочения регламент, последният има за цел да се предотврати създаването на условия за нелоялна конкуренция.

43 Освен това разпоредбите на Регламент № 1151/2012 имат за цел да предотвратяват злоупотребите със защитените наименования за произход и защитените географски указания, при това не само в интерес на купувачите, но също и в интерес на производителите, които са положили усилия, за да гарантират очакваното качество на продуктите, носещи правомерно такива указания (вж. по аналогия решение от 7 юни 2018 г., Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, т. 38 и цитираната съдебна практика).

44 Следва също да се отбележи, че съгласно съображение 19 от този регламент еднаквото спазване на цялата територия на Съюза на правата на интелектуална собственост, свързани със защитените наименования в Съюза, е приоритетна цел, която може да бъде постигната по-ефективно на равнището на Съюза. Подобна цел обаче също е довод за разширително тълкуване на понятието „законен интерес“. Всъщност такова еднакво спазване предполага контролът на условията за регистрация на защитено географско указание или за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, ползващ се с такава защита, да се осъществява по еднакъв начин в държавите членки, а това е в противоречие със стеснително тълкуване на понятието „законен интерес“. Подобно тълкуване би било в противоречие с възможността, предоставена на установено в дадена държава членка лице, да подаде възражение пред Комисията срещу заявление за регистрация или за изменение, което не е несъществено, на географско указание, отнасящо се до територията на друга държава членка.

45 От посоченото по-горе следва, че разширителното тълкуване на понятието „законен интерес“ се оказва най-подходящо с оглед постигането на тези цели, тъй като гарантира, че широк кръг лица могат посредством подаването на възражение или жалба да допринесат за съблюдаване на високото качество или производствения модел на специфични продукти, като същевременно възпрепятстват производителите, чиито продукти са обозначени с регистрирано наименование, да се ползват с конкурентно предимство чрез занижаване на стандартите за качество след регистрацията на изменение, което не е несъществено, на спецификацията на съответния продукт. Освен това подобно тълкуване позволява в най-голяма степен на компетентния орган да разполага с необходимата информация, за да установи, когато изпълнява възложената му съгласно член 49, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1151/2012 задача, дали заявлението за регистрация или за изменение, което не е несъществено, отговаря на необходимите условия и да провери дали съществува вътрешноприсъща връзка между характеристиките на продуктите или храните и дадена територия.

46 На последно място, доколкото съгласно член 53, параграф 2, трета алинея, буква г) от Регламент № 1151/2012 заявлението за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, може да се отнася до периметъра на географския район, за който е регистрирано съответното указание, тълкуването в смисъл, че само производителите, установени в този географски район, могат да обосноват „законен интерес“, за да подадат възражение срещу това изменение, би лишило производителите, които до този момент са били установени извън посочения географски район, но откажат за тях да се прилагат условия на спецификацията на съответния продукт, от правото да подадат възражение срещу изменение, което би се отразило съществено на метода за производство на продуктите им.

47 На четвърто място, в подкрепа на посоченото тълкуване е генезисът на Регламент № 1151/2012.

48 В това отношение, видно от член 7, параграф 3 от Регламент № 2081/92, който е отменен с Регламент № 510/2006, от своя страна отменен с Регламент № 1151/2012, право да подава възражение в процедурата за регистрация на защитено географско указание пред националните органи има „всяко физическо или юридическо лице, което има правен интерес“ — понятие, тълкувано от Съда в смисъл, че обхваща наличието на законен икономически интерес (определение от 26 октомври 2000 г., Molkerei Großbraunshain и Bene Nahrungsmittel/Комисия, C-447/98 P, EU:C:2000:586, т. 72).

49 Член 7, параграф 2 от Регламент № 510/2006 предвижда също, че право да подава възражение срещу регистрацията на защитено географско указание в процедура за регистрация пред националните органи има „всяко физическо или юридическо лице, което има правен интерес“.

50 Подобно понятие е употребено и в член 49, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1151/2012, който предвижда, че „държавата членка открива национална процедура по предявяване на възражение, която осигурява подходящо оповестяване на заявлението и която предвижда разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейната територия, да може да подаде възражение по това заявление“.

51 Изборът да се употреби това понятие отразява волята на законодателя на Съюза да позволи на широк кръг лица да упражнят правото си да подадат възражение в националната процедура по възражение срещу регистрацията на защитено географско указание или в процедурата по заявления за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен с такова указание.

52 На пето и последно място, следва да се подчертае, че преценката дали е налице право да се подаде възражение срещу регистрацията на защитено географско указание или срещу изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен с такова указание, трябва да се извършва във всеки отделен случай с оглед на конкретните обстоятелства. Освен това, за да се предотврати злоупотреба с посоченото право, подобна преценка трябва да позволи да се провери конкретно дали „законният интерес“, на който се позовава физическо или юридическо лице, не е невероятен или хипотетичен.

53 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първия поставен въпрос следва да се отговори, че член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея във връзка с член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент № 1151/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че в процедурата по заявления за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, всяко физическо или юридическо лице, за което е настъпила действителна или потенциална, стига да не е съвсем невероятна, икономическа последица от поисканите изменения, може да обоснове наличието на „законен интерес“, необходим за предявяване на възражение срещу подаденото заявление за изменение или за обжалване на решението за уважаване на това заявление, при условие че опасността от засягане на интересите на такова лице не е напълно невероятна или хипотетична — проверка, която следва да извърши запитващата юрисдикция.

По втория и третия въпрос

54 Предвид отговора на първия поставен въпрос не следва да се отговаря на втория и третия въпрос.

По съдебните разноски

55 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

Член 49, параграф 3, първа алинея и параграф 4, втора алинея във връзка с член 53, параграф 2, първа алинея от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни трябва да се тълкува в смисъл, че в процедурата по заявления за изменение, което не е несъществено, на спецификацията на продукт, обозначен със защитено географско указание, всяко физическо или юридическо лице, за което е настъпила действителна или потенциална, стига да не е съвсем невероятна, икономическа последица от поисканите изменения, може да обоснове наличието на „законен интерес“, необходим за предявяване на възражение срещу подаденото заявление за изменение или за обжалване на решението за уважаване на това заявление, при условие че опасността от засягане на интересите на такова лице не е напълно невероятна или хипотетична — проверка, която следва да извърши запитващата юрисдикция.

Подписи